

Derfor har jeg også lyttet med interesse til de indlæg, der har været, ikke mindst fra de partier, der har stillet forespørgslerne. Men jeg må faktisk konstatere, at der ikke er kommet ét eneste konkret forslag til, hvordan vi skal løse de problemer, vi står over for. Jeg er egentlig ked af at sige det, men det er faktisk kendsgerningen.

Hr. Villy Søvndal siger, at vi skal bruge flere penge. Det vil jeg tro at der er flere af de andre partier der er enige i, men man kan så spørge hr. Villy Søvndal, hvordan han egentlig vil skaffe de penge sammen med de partier, som han har stillet forespørgslen sammen med. Hr. Villy Søvndal siger, at vi skal sætte skatterne i vejret for at skaffe de penge, men det tvivler jeg på at han kan få Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti med på.

Kendsgerningen er også, at kommunerne har fået flere penge i de senere år. Den bedste medicin er altså en sund økonomisk politik, der sørger for, at der er nogle ressourcer at fordele i dette samfund, og det har faktisk været et resultat af regeringens politik, og det har også betydet, at der generelt er kommet flere penge i kommunerne.

Derudover er det økonomiske råderum også blevet øget gennem de økonomiske aftaler med kommunerne. Én ting mere, der er vigtig, er, at den ændrede udligningsordning, som hr. Villy Søvndals parti har været med til at stemme for, også betyder, at der er kommet flere penge i de kommuner, der har de største sociale problemer og dermed også de største udgifter.

Ja, er der så nogle der siger, men de penge skal gives målrettet, de skal jo netop gives dér, hvor der er huller i hjemmehjælpen. For det første er det temmelig svært at identificere det. For det andet står vi over for det klassiske problem, at vi så giver pengene til de kommuner, der ikke har opfyldt deres forpligtelser. Så man kan sige, at man belønner dem, der ikke har været så gode til at opfylde lovens hensigter som andre.

Så når vi snakker om flere ressourcer og regeringens og Folketingets rolle i den forbindelse, synes jeg stadig væk, svaret må være det, det har været indtil videre: en sund økonomi, nogle aftaler med kommunerne, der giver dem et råderum til at opfylde de forpligtelser, der ligger i lovgivningen, og så sådan noget som udligningsordninger.

Men selv hvis kommunerne brugte endnu flere penge eller var villige til at bruge endnu flere penge på de svagstillede ældre f.eks. på hjemmehjælpen, så løser det jo ikke problemet. Selv

hvis vi var villige til at lovgive, så løser det ikke problemet. Man kan ikke lave en lov, der siger, at der skal være det tilstrækkelige antal af de meget omtalte modne kvinder i kommunerne, der kommer hver gang, de har lovet det, kommer det antal timer, de har lovet, og gør rent inde i krogene. Man kan ikke lave sådan en lov.

Det handler simpelt hen om nogle holdninger, om den måde, man administrerer lovene på ude omkring, og i den forstand er det fuldstændig rigtigt, at vi skal finde nogle måder, hvorpå vi kan få kommunerne til at blive bedre til at administrere den hjemmehjælp, som de nu engang er pålagt at administrere.

Men hvis vi ser på nogle af de andre problemer, f.eks. mangel på uddannelsespladser, så er det rigtigt, at vi kan lægge et alvorligt pres på kommuner og amter for at sørge for, at der skal være de uddannelsespladser; men hvis de unge mennesker faktisk ikke vil gå ind i de uddannelser, så er der altså noget andet galt. Man kan heller ikke lave en lov, der pålægger unge mennesker at uddanne sig til hjemmehjælper.

Det er et andet sted, problemerne ligger, og jeg medgiver gerne, at der er problemer, men de løsninger er ikke så enkle, så vi bare kan sige, at nu skal man så sikre, at der er det antal unge, der går ind i de job. Det handler bl.a. om at sørge for, at der er et ordentligt arbejdsmiljø, sådan at man ikke flygter fra området, og sådan at det bliver nemmere at rekruttere. Dér forsøger vi sammen med kommunerne at sige: Hvordan kan vi så være med til at bidrage til, at man får et bedre arbejdsmiljø? Det er netop det, der er med i Arbejdsministeriets satspulje.

På samme måde med styringen: Jeg tror ikke et øjeblik på, at det hjælper bare at stille sig op og skælde kommunerne ud. Det tror jeg faktisk ikke på. Men jeg tror på, at vi selvfølgelig er nødt til at tage en debat med kommunerne, og det synes jeg faktisk også er lykkedes på hjemmehjælpsområdet.

Det miniseminar, vi havde om hele spørgsmålet om anke- og klageadgang, synes jeg var fantastisk nyttigt. Det var faktisk det, der gjorde, at vi nu har fået lavet en lov, som alle bakker op, når det drejer sig om visitationsskemaer for de ældre, og som kommunerne også bakker op, og det tror jeg gør, at det bliver et vigtigt skridt til at forbedre vilkårene.

Men hvis vi snakker om en bedre udnyttelse af ressourcerne, så kan vi altså heller ikke lovgive om, at kommunerne skal blive bedre til at styre, men vi kan godt gå ind i nogle forsøg med